

5

κέαται κόποι δαμέντα,
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μεν
θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.

10

ἕτις ἔφην ἑθύρας ἀράσσει,
κατά μεν σχίσας ὄνειρους;
ὁ δ' Ἔρως ἄνοιγε, φησίν,
ἄβρεφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
βρέχομαι δὲ κασέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.

15

ἔλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺν λόχρον ἄψας
ἀνέωιξα, καὶ βρέφος μὲν
ἔσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην·
παρὰ δ' ἰστίην καθίξας

20

παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.

25

ὁ δ' ἐπεὶ κρύος μεθῆκε
ἄφερε φησὶ πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.

30

τανύει δέ, καί με τύπτει
μέσον ἦπαρ ὥσπερ οἰστρος·
ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων·
ἄξένε δ' εἶπε συγκάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μένει μοι·
σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.